

LES ARTS

Exposició Col·lectiva de Pintura i Escultura a la Sala Vayreda

Com cada any i amb motiu de la Festa Major, la Sala Vayreda ha organitzat una Exposició Col·lectiva de Pintura i Escultura, únicament amb la col·laboració dels artistes afiliats a l'esmentada organització. Diferentment, doncs, de les altres exposicions col·lectives a les quals hi eren invitats diferents artistes residents temporalment a la nostra ciutat, aquest any no han figurat en el catàleg noms suficientment coneguts com són els dels artistes M. Llimona, Domènec Carles, Xavier Nogués, etc. Creiem nosaltres que per alguns dels aficionats, socis de la Sala Vayreda, era un honor per a ells poder col·laborar amb artistes de reconegut prestigi artístic, davant, però, del que ha succeït aquest any, hem de creure que ens equivocavem lamentablement. La nova junta de la Sala Vayreda deu saber el perquè d'aquesta determinació, puix que nosaltres no hi veiem res menys que una manca de consideració vers els artistes exclosos del catàleg i que donaven un alt relleu a les simpàtiques exposicions col·lectives d'altres anys.

Són en nombre de 51 les obres que figuren en el catàleg de l'exposició i seria llarg l'esmentar, una per una les obres dels diferents expositors. Resumint, podem dir que, en general, l'exposició d'enguany, llevat d'algunes teles de les quals parlarem, ha estat mancada d'interès.

En Ramon Barnadas exposa dues teles: «Fajol» i «Camí de Sòller», amb les quals ens demostra ben suficientment les bones condicions que necessàriament ha de reunir tot bon artista. Miquel Bosch, és un joveníssim deixeble de l'Escola de Belles Arts que mereix, per les seves qualitats extraordinàries, ésser tingut en consideració. Una de les pintures exposades per aquest deixeble, «Festa Major de Poble», es fa remarcar per a tenir la condició estimable d'ésser personal. Les figures de primer terme hi són posades admirablement. Joaquim Farjas, es ratifica una vegada més amb el seu detalladisme excessiu; en l'aguai «Intimitat», de l'execució extraordinàriament pulcre de detalls, en surt perjudicat el dibuix. El cultivar l'objectivisme pur és un perill per quant és necessari sotmetre's d'una manera matemàtica a la visual, la qual, una vegada transmesa sobre un pla no pot desdir de la realitat. Per altra part, li treu força emotiva, condició essencialment necessària en l'art. Aquesta pintura no deixa, però, de tenir un interès estimable per molts i que jo considero respectable i difícil

d'execució. Pere Gussinyé, exposa un paisatge tractat a base de plans, característica de la seva pintura que a voltes la fa sistemàtica, perill que en Gussinyé no hi pot caure, ja que hem pogut admirar-li d'altres pintures reeixides del tot. Joaquim Marsillach en «Melodia de vert», ens demostra que quan vol sap inspirar-se. El títol musical de l'obra exposada, ens fa dir que ha estat força afinat. En Mir Mas de Xexàs, exposa dues teles de Mallorca, ja conegudes, executades amb les característiques personals del seu art, de les quals varem ja ocupar-nos en el comentari d'art del número passat. J. Planagumà, igual que el seu company Bosch, és també deixeble de l'Escola de Belles Arts i com ell ple de possibilitats, amb tendències ben personals. Els dos paisatges exposats «Turó de les Corominotes» i «Paisatge» en són una prova suficient. V. Soler i Jorba, amb «Santa Magdalena» hi trobem la continuació clàssica de la pintura local amb recordances de Galwey, sobre tot amb el tema. Amb tot i que aquesta tela té la bona condició d'ésser agradable, n'hi coneixem d'altres d'un interès més remarkable. Angel Vila, amb la tela «Prat de la Salut», ens fa saber que es dedica, a més de l'aquarel·la, pintura habitual en ell, a cultivar la pintura a l'oli. «Prat de la Salut», és una tela que cal descobrir-hi intencions de bona llei que la dificultat de tècnica no deixa entreveure clarament. En l'aquarel·la ens demostra els seus coneixements estimables. Joan Vilà, per primera vegada exhibeix una figura: «Retrat de la meua mare» és una pintura que cal remarcar no solament per l'esforç que representa, sinó per haver obtingut el seu autor fragments de pintura de bona qualitat. Aquest retrat mereix una atenció per ésser una de les obres més remarcables de les exposades. Xavier Vinyoles en «Font d'Anglès», retorna altra vegada, amb més vigorositat i facilitat de tècnica a les seves primeres pintures. Vol dir això que es deslliga d'influències innecessàries donant per tant un valor més apreciat al seu art. Olivet Legares, com cada any, exposa dues notes amb temes olotins. Cal reconèixer que aquestes petites mostres de la seva pintura són interessants, sobre tot en «Sol de Tarda», molt fina de color. Ens agradaria, però, que el pintor Legares ens donés a conèixer teles més grans.

A més dels artistes esmentats, completen el catàleg, amb diferents temes de la nostra comarca, els noms Antoni Aragó, Concepció Aubert, Lluís Carbonell, Salva-

dor Corriols, S. M. Costa, S. Charles, Melcior Domenge, Carme Gelabert, B. Mas Collrellmir, E. Serrat-Calvo, M. Valls Quer, Joan Corcoy i Geroni Fajula. En Josep M.ª Dou, exhibeix, no sabem perquè, un paisatge executat amb màquina d'escriure, treball el qual no és possible ésser tingut en consideració seriosa, tal com tenen d'ésser totes les manifestacions de l'esperit, la missió de les quals no ha d'ésser altre que la d'aportar nous coneixements a la cultura artística del poble.

Exposen també, amb un conjunt ben apreciable, els artistes escultors: Ll. Carbonell, Martí Casadevall, Josep Corcoy, Sabel Costa, Josep Llitjós, Jaume Sala, i Joan Solé, sobresortint com a obra definitiva «Escultura», de Martí Casadevall, prou conegut com a professor i artista de vàlua, el qual des de l'Escola de Belles Arts, contribueix a pujar admirablement alguns dels joves escultors de la nostra ciutat. L'obra dels artistes escultors que exposen a la Sala Vayreda, mereix un detingut comentari, el qual, considero ha d'emetre una persona més autoritzada en el difícil art de l'escultura.

JOSEP PUJOL

AJUNTAMENT

Extracte d'acords del dia 14 setembre

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Es llegeix el Decret de la Conselleria de Cultura del Govern de la Generalitat, data 6 dels que som, creant a Olot l'Escola Superior de Paisatge i l'Ordre de la mateixa Conselleria, nomenant el Patronat de l'Escola.

S'acorda també crear el càrrec de conserge de l'Escola amb l'haver anual de 1.141'66 pessetes.

Es dona compte d'una comunicació de la Direcció dels Serveis de Sanitat de la Generalitat de Catalunya, resolent consulta de l'Alcaldia sobre les persones que han de constituir la Junta municipal de Sanitat, acordant-se proposar a la Corporació municipal en la propera sessió, la constitució d'aquesta Junta municipal de Sanitat.

S'acorda aprovar un concert amb el «Convenio para Cataluña y Baleares de Compañias de seguros contra incendios» per al pagament de la contribució de millores per al servei d'estinció d'incendis.

S'acorda concedir vuit dies de llicència a comptar del primer d'octubre vinent, al vigilant d'arbitris interí Esteve Capdevila

S'acorda designar Agent representant de l'Ajuntament a Barcelona, per a la gestió dels afers que puguin interessar a l'Administració municipal el senyor Ignasi Subiracs i Ricart, advocat.

S'acorda adquirir de la Casa Venanci Guillaumet, de Barcelona, un fixer per a la formació del Padró d'habitants, un altre per al Cens electoral i un altre per a les oficines d'Hisenda.

S'acorda convocar concurs per a l'adquisició de llenya d'alsina per a la calefacció del Grup Escolar, Escola de Belles Arts i Escola de Música.